

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή

Έτησ. Δρ. 4
Έξωτ. 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΔΕΝΤΑ 25

Αί Συνδρομαί άρχονται την 1 Δ)βρίου ή την 1 Ιουνίου έ. έ.

ΕΤΟΣ Δ'—ΑΡΙΘ. 47

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1921

ΑΘΗΝΑΙ, Όδός Νίκης 11—'Αριθ. τηλ. 9-97

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

ΣΚΙΑΓΡΑΦΟΥΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ SIR R. BADEN PAWELL

Ο πολύτιμος φίλος του ελληνικού Προσκοπισμού και μέγας Πρόσκοπος Sir Baden Pawell ουδέμιαν παραλείπων ευκαιρίαν, ίνα στρέψη τή εύνουσ όμμα του προς τήν Έλλάδα και ν' αποτεινη λόγους φιλικούς προς τους Πρόσκοπους μας, απέστειλε προς τό περισπούδαστον άγγλικόν περιοδικόν The Greyfriar» τής αρχαιοτατης έν Godalming Σχολής αντί άλλης ύλης σκιαγραφίαν περί του Έλληνικού Προσκοπισμού, τής όποιας μεθ' υπερηφανείας σπεύδομεν νά περιλάβωμεν μετάφρασιν έν τή «Ζωή των Πρόσκοπων». Ο εύγενής Άγγλος απέστειλε συγχρόνως και έν πολύ επίτυχές έγχρωμον σκίτσον τής Άκροπόλεως μετά των στύλων του ναού του Όλυμπίου Διός, τό όποιον ό ίδιος είχε σχεδιάσει, ότε πρό πολλών έτών, νέος άνθυπολοχαγός τότε, έπεσεκέρθη τας Άθήνας ως ύπασπιστής του θείου του Διοικητού Μάλτας και τό όποτον ήδη κοσμεϊ τά Γραφεία του Σώματος.

Είς τό ύπ' αριθ. 6 φύλλον τής 15ης Αυγούστου 1920 έδημοσιεύσαμεν την εικόνα τής είς τήν διεθνή συγκέντρωσιν του Λονδίνου μεταβάτεως ελληνικής ομάδος, περί ής τόσον εύφημον ποιείται μνείαν ό πολυς των Πρόσκοπων μας φίλος και επίτιμος άρχηγός μας.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ SIR R. BADEN PAWELL

» Κατόπιν τής τελευταίας περί Έλλάδος και Έλλήνων αρχαίων τε και νεωτέρων έπιστολής μου είχομεν έν Άγγλία μίαν πολύ ένδιαφέρουσαν επίδειξιν, ήτις μάς έδωσε σαφή εικόνα των συγχρόνων Έλληνοποιίδων.

» Τόν παρελθόντα Αυγούστον είς τήν διεθνή συγ-

κέντρωσιν «Jamboree» των Όλυμπίων, είς ήν μετέσχον πρόσκοποι 25 διαφόρων Έθνών, έθαυμάστησαν παρά πάντων οι Έλληνες Πρόσκοποι, τόσον είς εκτέλεσιν όσον και είς εμφάνισιν.

» Επέδειξαν τον αρχαίον Έλληνικόν άθλητισμόν, ρυθμικούς αρχαίους χορούς και συγχρόνους τοιούτους, φέροντες τό γραφικόν ένδυμα του τόπου των, έν τέλει δε εξέτελεσαν μετά πάσης ακριβείας προσκοπικας ασκήσεις.

» Χαρακτηριστικόν του όργανισμου των είναι, ότι πäs Πρόσκοπος θέλων νά προσχωρήση είς τό Σώμα δίδει τον κεκλιονισμένον ύρκον, προφέρων ακριβώς τας ίδιαις λέξεις, ως έπρόφεραν οι αρχαίοι Έλληνες, οίτινες αφιέρωσαν έαυτους είς τήν Άθηναν και τήν Πατρίδα των.

» «Ου καταισχνω όπλα τά ιερά, ούδ' εγκαταλείψω τον παραστάτην, ότω αν στοιχίσω, άμυνω δε και ύπερ ιερών, και ύπερ όσίων, και μόνος και μετά πολλών, τήν Πατρίδα δε ούκ ελάσσω παραδώσω, πλείω δε και άρείω, ύσιν αν παραδέξωμαι και εσηκοήσω των άει κρινόντων έμφρόνως και τοις θεσμοις τοις ιδρυομέ- μένοις πείσομαι, και ούς τινας αν άλλους τό πλήθος ιδρύσεται όμοφρόνως, και αν τις άναιρη τους θεσμούς, ή μη πείθεται, ούκ επιτρέψω, άμυνω δε και μόνος και μετά πάντων και ιερά και πάτρια τιμήσω. Ιστορες θεοί τοιούτων».

» Οι Έλληνες Πρόσκοποι απέδειξαν κατά τον πόλεμον πόσον βαθέως κατέχουν τό πνεύμα αυτης τής ύποσχέσεως, όταν επέδειξαν τήν τοσαύτην άφοσίωσιν προς τό καθήκον κατά τήν πυρκαϊάν τής Θεσσαλονίκης. Με κίνδυνον τής ζωής των ειργάσθησαν προς διάσωσιν των πυρπολουμένων και έξ έπεσαν εξ αυτών θύματα του καθήκοντος.

» Ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν θαυμάζω τὴν περικαλλῆ αὐτὴν χώραν καὶ τὰς ἱστορικὰς τῆς ἀρχαιότητος, ἐκ τῶν ὁποίων φυσικὰ ἢ Ἀκρόπολις εἶνε ἢ πλέον ἀγαπημένη μου καὶ μετ' εὐχαριστήσεως προσφέρω τὸ σκίτσο αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶνε ἔργον μου, λυπούμενος μόνον διότι ὁ χρωστήρ μου δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποδώσῃ οὐδὲ κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν λαμπρὰν ἑκείνην σκηνοθεσίαν.

» Μεγάλος ὡς ἦτο ἀνέκαθεν ὁ θαυμασμός μου διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν χώραν ἐγείνεν ἔτι μεγαλειότερος, ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ ἀποτελοῦντες τὴν νέαν αὐτῆς γενεάν ἐγένοντο Πρόσκοποι.

R. S. S. B. P.

Καὶ ὁ εὐγενὴς φίλος μας δὲν σ-α-μ-α-ᾶ ἕως ἐδῶ. Ἐναφερόμενος μεταγενεστέρως εἰς τὸν γενόμενον αὐτῷ χαιρετισμὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων κατὰ τὴν ἐκ Πόρτ-Σαϊδὶ ἐλευσίν του, περὶ ἧς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 15 φύλλῳ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, γράφει :

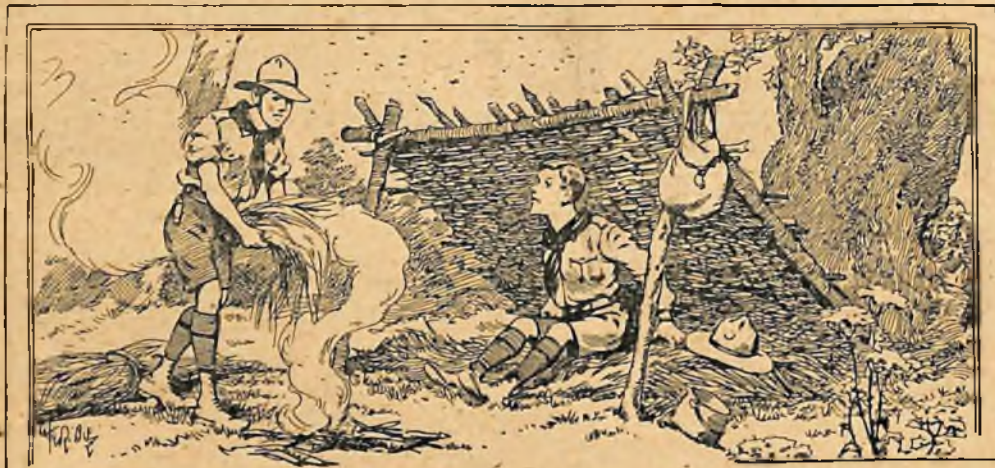
«Εὐρίσκομαι εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ θεωρῶ καθήκον νὰ σὰς γράψω πόσον ἠὲχαιριστήθην, ὅτε διερχόμενος ἐκ Πόρτ-Σαϊδὶ ἐδέχθην τὸν χαιρετισμὸν τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, οἵτινες εἶχον ἔλθει ἐπίτηδες ἀπὸ τὸ Κάιρον καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν διὰ νὰ μὲ δεξιωθῶσιν».

Εὐχαριστίας καὶ πάλιν εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἀρχιπρόσκοπον τὸ μέγα τέκνον τῆς Ἀλβιῶνος καὶ ἐπίτιμον τοῦ Σώματός μας Ἀρχηγόν.

ΧΑΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

φθεισῶν σχετικῶν εἰκόνων πρὸς τὸ προσκοπικὸν διήγημά μας «Χαμένοι εἰς τὸ δάσος», μὴ ἐπιτευχθεῖσης ἐγκαιρῶς ταύτης λόγῳ καθυστερήσεως τῶν ἐκτύπων αὐτῶν.

Ἄρχόμεθα σήμερον τῆς δημοσιεύσεως τῶν παραλη-

Ἐχουν ἀνάγκη εἰς τὴν εἴσοδον φωτιῶν καὶ προοπαθοῦν νὰ ζητήνουν τὰ μέλη τους (Ἀριθ. Φύλλου 7 σελ. 464)

ΤΟ ΒΟΛΥ-ΜΠΟΛ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 17 φύλλον τοῦ ὠραίου περιοδικοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων «Ὁ Σύντροφος», τὸ ὁποῖον θερμῶς συνιστῶ εἰς τοὺς Πρόσκοπους καὶ εἰς πάντας τοὺς νέους δημοσιεύονται τὰ ἑξῆς :

» Τὸ Βόλυ-Μπόλ, τὸ ὁποῖον παίζεται σήμερον εἰς ὅλην τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Εὐρώπην, εἶναι τὸ ὠραιότερον, τὸ πλέον ὠφέλιμον καὶ τὸ τελειότερον ἐξ ὅλων τῶν παιχνιδίων. Ἐὰ κυρίως πλεονεκτήματά του

εἶναι τὸ νὰ γυμνᾷζῃ ὅλους τοὺς μῦς τοῦ σώματος ἐν ἀναλογίᾳ, (ἐν πλήρει ἀντιθέσει πρὸς τὸ Φούτ-Μπόλ), «ὅτι ἐκμαθάνεται εὐκόλως, ὅτι καθιστᾷ τὸ σῶμα εὐλύγιστον, διασκεδάζει καὶ κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ παίκτη». Εἶμαι τελείως συμφωνῶν ἄλλ' ἀφοῦ ἡ Χ. Α. Ν. ἔχει αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς ἀρίστης ὄντως αὐτῆς παιδιᾶς, τὴν ὁποῖαν αὐτὴ εἰσήγαγε, διατὶ ἀντὶ νὰ προκηρύξῃ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἀγῶνας τῆς παιδιᾶς αὐτῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐγένετο ἀφορμὴ ἕλα τὰ παιδιά νὰ παίζουν ἤδη Βόλυ-Μπόλ, προεκήρυξεν ἀγῶνας, μετὰ κυπέλλου μάλιστα, Φούτ-Μπόλ, γενομένη οὕτω ἀφορμὴ τῶν γνωστῶν ἐν τῷ Ποδηλατοδρομῷ χριστιανικῶν ἀ-

γριστήτων, αβτινες τελευταίως επί τοσούτω ώξύνθησαν, ώστε ήναγκάσθη ή όργανώτικη έπιτροπή νά διακόψη τās συμβολάς, διότι υπήρχε φόβος νά λάβουν μέρος εις τήν ήθικοπλαστικήν και ψυχολογικήν αυτήν παιδιάν πλην τών λίθων και ξύλων, άτινα κατήντησαν οι συνήθεις διαιτηται του παιγνιδίου και άλλα φιλανθρωπικά όργανα ; "Η μήπως έχουν τήν ιδέαν οι κ. κ. έραστοι του Φούτ-Μπόλ, ότι δέν διεσύρθη άρκετά το έλληνικόν όνομα δια του Φούτ-Μπόλ εις τούς διασυμμαχικούς αγώνας τών Παρισίων, ως και εις τούς της Αμβέρσης, αλλά είναι ανάγκη νά εξακολουθη νά διασύρεται ο χαρακτήρ και ο πολιτισμός μας και ένώπιον τών Αμερικανών της Χ. Α. Ν. ; Διότι είναι πλέον παρά βέβαιον, ότι μόνον το παιγνίδι είναι εκείνο, εις το όποτον αποκαλύπτεται τελείως ο χαρακτήρ και ή ευγένεια του ατόμου και ήμπορεί κανείς νά φαντασθη πόσον θά είναι ωφέλιμον υπό ένδικήν έποψιν, αν οι διευθύνοντες τήν Χ. Α. Ν., ήτις ειρήσθω έν παρόδω ότι δρᾶ εις όλην τήν ύψηλίον, σχηματίσουν τήν ιδέαν, ότι όλοι οι έλληνόπαιδες έχουν τήν ευγένειαν και τήν ανατροφήν τών έν τῷ Ποδηλατοδρομίω αύλιζομένων, και όταν εις τὰ δελτία της Χ. Α. Ν., τὰ όποια αναγινώσκονται από όλα τὰ έθνη γραφοῦν τὰ έν τῷ Ποδηλατοδρομίω διαπραττόμενα. Έν τούτοις ελπίζω ότι ή Χ. Α. Ν. προέβη εις προκήρυξιν τών αγώνων Φούτ-Μπόλ ουχι έξ έκτιμήσεως προς αυτό, αλλά παρασυρθεΐσα εκ κακῶν εισηγήσεων και συγχρόνως ελπίζω, ότι σὺν τῷ χρόνῳ, όταν έμβαθύνη περισσότερον εις τὰ έλληνικά πράγματα, θά λαμβάνη, προκειμένου περι οιασδήποτε ενεργείας της, υπό σοβαράν έποψιν τήν Έλληνικήν παροιμίαν «Γιάννης

κερνᾶ και Γιάννης πίνει», ώστε νά μη ματαιοῦνται αι εμολογουμένως αγαθαί προθέσεις τών προϊσταμένων του τμήματός της, της φυσικής άγωγής. "Αλλ' ας μου συγχωρηθη αυτή ή παρεκβασίς και ας επανέλθωμεν εις το Βόλυ-Μπόλ.

"Εγώ, κρίνων τήν παιδιάν αυτήν από τεχνικής άπόψεως, λέγω επιπροσθέτως ότι όσον μὲν άφορᾶ τήν σωματικήν ωφέλειαν είναι ή τελειότερα παιδιά.

1ον) Διότι το σώμα εύρίσκειται κατά τον πλείστον χρόνον εκτεταμένον με τās χειρας έν ανατάσει, άσκησιν τήν όποιαν κατά τὰ 3)± επιδιώκουν πάντα τὰ Σουηδικά προγράμματα, ως αντίροπον της υπερβολικής επιβραχύσεως, ήν λαμβάνουν οι μὺς της προσθίας επιφανείας του σώματος και συνεπώς προς έξουδετέρωσιν της προς τὰ πρόσω κάμψεως της σπονδυλικής στήλης, ήτις δι' έλης της ήμέρας λαμβάνει χώραν, ιδίως εις τούς επί τών θρανίων καθημένους μαθητάς.

2ον) Διότι προσπαθών ο παίκτης νά φθάση δια τών χειρών τήν σφαιραν ανωθεν έρχομένην, εκτελει χωρίς νά θέλη άρκετά τέλειον Σουηδικόν άλμα, εκτείτων δλόκληρον το σώμα από τών άκρων τών δακτύλων τών χειρών μέχρι τών άκρων τών δακτύλων τών ποδών, ή στάσις συνεπώς αυτη όπως και ή προηγούμενη είναι μία εκ τών τελειότερων ορθοπεδικών ασκήσεων. Έάν δε προσθέση τις και τήν ψυχικήν ευδιαθεσίαν, μετά της όποιās τās εκτελει, ο παίζων, φθάνει νά πιστεύση, ότι έν δικτυον Βόλυ-Μπόλ δύναται έν τινι μέτρῳ νά αντικαταστήση το πολύζυγον, (έν τών κυριοτέρων ορθοπεδικών οργάνων του Σουηδικου συστήματος, δαπανηρότατον όμως ως στοιχίζον 150 δρ. εκαστον). "Όσον δ' άφορᾶ τήν ψυχικήν ωφέλειαν, είναι από τās παιδιάς, αβτινες 1ον) έξευγενίζουσι τὰ μέγιστα τόν παιζοντα, διότι ουδέποτε διδει άφορμήν εις δυσαρσεκειας, ουτε προς έαυτολ ουτε προς τούς συμπαίκτορας και εις τήν πρώτην άποτυχίαν προκαλει τόσην θυμηδιάν ώστε λησμονείται άμέσως ή εκ της άποτυχίας κακή ψυχική διάθεσις. 2ον) Έμβάλλει το συναίσθημα της πειθαρχίας, διότι εκαστος σαφώς αντιλαμβάνεται, ότι δια μόνης της ακριβοῦς τηρήσεως τών κανόνων της παιδιās δύναται νά επιτύχη και συγχρόνως δέν παρέχει ουδεμίαν ευκαιρίαν εις δολιότητα. 3ον) Αναπτύσει εις μέγιστον βαθμόν το πνεῦμα της αλληλεγγύης, διότι είναι φανερόν ότι εκαστος μόνος, ελάχιστα ήμπορεί νά κατορθώση, ένῳ δια της κοινής συνεργασίας άσφαλώς θά φθάση εις αγαθόν άποτέλεσμα και 4ον) διότι άσκει εις μέγιστον βαθμόν τήν ταχύτητα της αντιλήψεως. Διότι μόνον ο συνδυασμός της ταχυτάτης αντιλήψεως και συγχρόνου ενεργείας φέρει τήν

ΑΠΟ ΤΟ "ΧΑΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΣΟΣ,

Δύο στρατιώται οδηγούν τώρα τήν νεαράν κόρην
(Αριθ. Φύλλου 5 σελ. 450)

Ἀφοῦ λοιπὸν ὑπάρχει παιδιὰ μὲ τοιαῦτα πλεονεκτήματα, ἣτις εἶναι ἐκ τῶν πλέον εὐχρηστών, διότι ἀπαιτεῖ χῶρον ἐλάχιστον τὸ $\frac{1}{20}$ τοῦ Φοῦτ-Μπόλ καὶ μέσα κοινότητα, ἔχει ἐπιπροσθέτως τὸ μέγα σχολικὸν πλεονέκτημα, ὅτι δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ μαθηταὶ μιᾶς τάξεως ἢ ὅλοι οἱ θαμῶνες ἑνὸς γυμναστηρίου, ἣτις ἀσκεῖ χωρὶς διόλου νὰ κουράζῃ καὶ ἣτις τέλος δὲν ἀπαιτεῖ φθορὰν ὑποδημάτων (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Φοῦτ-Μπόλ πρᾶγμα ἀρκετὰ ζωτικὸν διὰ τὰς παρούσας πονηρὰς ἡμέρας), δὲν νομίζουσιν οἱ κ. κ. συνάδελφοι ὡς καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν σχολείων, ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ εἰσῆγετο ἡ παιδιὰ αὕτη εἰς τὰ Σχολεῖα τῶν ἀντὶ τοῦ Φοῦτ-Μπόλ, τοῦ ὁποῦ τοῦ μειονεκτήματα μόνον εἰς ἐθελουφλοῦντας δὲν εἶναι καταφανῆ.

Τὰ αὐτὰ περίπου πλεονεκτήματα συγκεντρώνει καὶ τὸ Μπάσκετ-Μπόλ, τὸ ὁποῖον διὰ παιδας ὀψοδῆποτε ἀνεπτυγμένους, διότι ἀπαιτεῖ μεγαλειτέραν καταβολὴν μυϊκοῦ ἔργου, εἶναι ἐπίσης ὠφελιμωτάτη παιδιὰ, ἀρκεῖ δὲ παίκτης ἐν τῇ ζέσει τῆς παιδιᾶς νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ ὅρια τῆς εὐπρεπείας καὶ ἀβρότητας καὶ νὰ τηρῶνται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος πάντες οἱ κανόνες τῆς παιδιᾶς.

Ἄθ. Λευκαδίτης
Γυμναστής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΛΥ-ΜΠΟΛ

Ὁ χῶρος, εἰς τὸν ὁποῖον παίζεται, εἶναι ἐν παραλληλογράμμω 10.60 μ. X 18.28 μ. ἐν ἀνάγκῃ ὅμως δύνανται νὰ ἐλαττωθῇ μέχρι τοῦ ἡμίσεως, ἀναλόγως. Ὁ χῶρος πρέπει νὰ ὀρίζεται διὰ γραμμῶν καταφανῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ χώρου καὶ παραλλήλως πρὸς τὰς μικροτέρας πλευρὰς τείνεται εἰς ὕψος 2.43 δίκτυον πλάτους 0.91 μ. καὶ μήκους 10.80 μ. Ἐν ἐλλείψει δικτύου δύνανται νὰ νεθῇ καὶ ἐν ἀπλοῦν σχοινίον.

Ἡ σφαῖρα, μὲ τὴν ὁποῖαν παίζεται, ὅπως τοῦ Φοῦτ-Μπόλ, ἀλλὰ ἐλαφροτέρα 240—300 γραμ.

Ἡ κανονικὴ παιδιὰ παίζεται ἀπὸ 12 παίκτας εἰς δύο ομάδας ἀνὰ 6, δύνανται ὅμως ν' αὐξηθῇ ἢ νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν παικτῶν ἀναλόγως.

Ἡ ομάδα, ἡ ὁποία θὰ εὐνοηθῇ ἀπὸ τὸν κλῆρον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ ἢ τὸ εὐνοϊκώτερον μέρος, ἢ τὸ πρῶτον κτύπημα.

Εἰς ἀπὸ τοὺς παίκτας τῆς ομάδος, ἡ ὁποία ἔχει τὸ πρῶτον κτύπημα (σερβίρει), πατεῖ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ πλάτους καὶ ῥίπτει διὰ κτυπήματος τὴν σφαῖραν πρὸς

ΑΠΟ ΤΟ "ΧΑΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΥΟΣ"

Ἐπροόθησε καὶ ἀρπαξε τὴν μίαν ὄρεοῦγαν
(Ἄριθ. Φύλλου 3—4 σελ. 432)

τὸ ἀντίθετον μέρος. Διὰ νὰ εἶναι ἡ βολὴ ἔγκυρος πρέπει νὰ μὴ ἐγγίση τὸ δίκτυον καὶ νὰ πέσῃ ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς ἀντιπάλου ομάδος.

Ἡ δεχομένη εἰς τὴν σφαῖραν ὁμάς προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀιτιβάλλῃ, καὶ ἐξοκολουθεῖ οὕτω ἡ παιδιὰ μέχρις ὅτου ἡ σφαῖρα ἀποτύχῃ, δηλαδὴ ἐγγίση τὸ ἔδαφος. Τότε, ἐὰν μὲν ἡ σφαῖρα ἔπεσε ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ομάδος, ἣτις σερβίρει, τότε χάνει ἡ ὁμάς αὕτη τὸ δικαίωμα τοῦ σερβιρίσματος καὶ παίρνει τὴν σφαῖραν ἡ ἄλλη ομάδα. Ἐὰν δὲ ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἀντιπάλου ομάδος, τότε ἡ σερβίρουσα ὁμάς μετρᾷ ἀνὰ 1 πόντον.

α) Ἐκάστης ομάδος οἱ παίκται πρέπει νὰ σερβίρουν πάντες κατὰ σειράν.

β) Ἡ σφαῖρα δύνανται νὰ κτυπηθῇ διὰ τῆς μᾶς χειρὸς, διὰ τῶν δύο, διὰ τοῦ γρόνθου ἢ καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς.

γ) Ἐν παιγνίδιον ἀποτελεῖται ἀπὸ 15 πόντους, μία δὲ σειρά ἀπὸ 3 τοιαῦτα ἀναδεικνύει τὸν τελικὸν νικητὴν.

Ἀποτυχία καθ' ἑς κερδίζει ἡ ἀντίπαλος ὁμάς 1 πόντον.

Ιον) Ὄταν ἡ σφαῖρα κατὰ τὸ σερβίρισμα ἐγγίση τὸ δίκτυον (κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως τῶν ἀντιβολῶν δύνανται νὰ τὸ ἐγγίση).

- 2ον) Όταν εξέλθῃ τῶν ὀρίων, (ἐὰν ἴγγισθῃ τὴν γραμμὴν θεωρεῖται ἔγκυρος).
- 3ον) Όταν παίκτης ἐγγίσῃ τὸ δίκτυον, (ἐὰν τὸ ἐγγίσσῃ δύο ἀντίπαλοι παίχται συγχρόνως ἢ βολὴ ἐπαναλαμβάνεται).
- 4ον) Ἐὰν κυτλήσῃ τὴν σφαιρὰν πατῶν ἐκτὸς τῶν ὀρίων.

Εἰς ἕκαστον νέον σερβίρισμα ἕκαστος παίκτης κινεῖται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ἀνὰ μίαν θέσιν οὕτως ὥστε ρίπτουσι πάντες ἐκ περιτροπῆς. Διὰ τοῦτο καλὸν εἶνε οἱ παίχται νὰ λαμβάνωσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁρισμένην θέσιν 3 ἔμπρὸς καὶ 3 ὀπίσω καὶ εἰς ἀποστάσεις τοιαύτας, ὥστε οὐδὲν μέρος τοῦ γηπέδου νὰ μένη ἀφύλακτον.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΩΜ. ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ.—Οἱ Πρόσκοποι τῶν ομάδων Ἀθηνῶν ἐκτελοῦντες τὰς κατὰ Κυριακὴν ἐκδρομὰς τῶν ἐκλέγουσιν τὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ φθοροποιὸς τῶν πευκοδένδρων κάμψη ἀπαιτεῖ τὴν συντονωτέραν καταστροφὴν. Ὀπλισμένοι μὲ τὰς ψαλλίδας τῶν καὶ τὰ τρόφιμά τῶν συγκεντρῶνται εἰς τὴν Λέσχην τῶν ἀπὸ πρωΐας καὶ ἀφοῦ παρακολουθήσουν τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὸν πλησιέστερον ἱερὸν Νεὸν, σπεύδουσι εἰς τὸ σωτήριον τοῦ δάσους, ἔργον.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Οἱ καλοὶ μας Πρόσκοποι Θεσσαλονίκης περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν ὑπὲρ τῶν πασχόντων μέριμναν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου τῶν Προσκόπων ἤρχισαν ἀξιεπαίνως διενεργοῦντες συνδρομὰς ὑπὲρ τῶν προσφύγων Κουκασίων, ἐπικαλοῦνται δὲ καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν ἔρανον.

Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ὑφισταμένην μεγάλην καὶ ἐπιβλητικὴν ἀνάγκην προσκαλεῖ πάντας τοὺς δυναμένους, ὅπως εἰσφέρωσι πρὸς τοῦτο τὸν ὀβολὸν τῶν.

Τὸ προϊόν τῶν ἐράνων ἀποστέλλεται εἰς τὴν διεύθυνσιν «Ἐφορὸν Προσκόπων Κ. Μακεδονίας» ὁδὸς Β. Κωνσταντίνου 35. Θεσσαλονίκη.

Τῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων κατατίθενται εἰς τὰ Γραφεῖά μας.

ΧΑΛΚΙΣ.—Παρ' ὅλον τὸ ψυχρὸν τοῦ καιροῦ ἡ 1η ὁμάς Χαλκίδος δὲν παύει τὰς ἐκδρομὰς καὶ τὰς ἀσκήσεις τῆς. Σήμερον ἀνηγγέλθη ἡ ἐκτέλεσις ἐπιτυχεστάτης ἐκδρομῆς εἰς θέσιν «Πεπέ», καθ' ἣν ἐτετήθησαν αἱ σκηναὶ καὶ ἐγκατεστάθη τέλειος καταυλισμὸς εἰς τὸν ὁποῖον διετέθη ἡ προσκοπικὴ διδασκαλία.

ΣΥΡΟΣ.—Τὴν 24 Ἰανουαρίου ἡ 4η ὁμάς Ναυτοπροσκόπων καὶ ἡ 6η ὁμάς Προσκόπων ἐξέτελεσαν ἀπογευματινὴν ἐκδρομὴν εἰς θέσιν Λαζαρέτταν, καθ' ἣν οἱ πρόσκοποι ἠσκήθησαν εἰς διάφορα ἀθλητικὰ παίγνια. Τὴν δὲ 31ην Ἰανουαρίου αἱ αὐταὶ ὁμάδες ἐξέδραμον εἰς θέσιν Κύνι, ὅπου κατηλύθησαν εἰς σκηνας καὶ ἠσκήθησαν εἰς ἔργα στρατοπέδου.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

Ἡ γυμναστικὴ εἶναι ὠφέλιμος εἰς ὅλους. Πρέπει ὅλοι μας νὰ πηδῶμεν τάφρους, νὰ ἀναρριχώμεθα ἐπὶ δένδρων, νὰ βαδίζωμεν ἐπὶ δοκῶν, νὰ ἀναβαίνωμεν καὶ νὰ καταβαίνωμεν ἐπὶ σχοινίων, νὰ περνῶμεν χάσματα κτλ.

Θὰ διηγηθῶμεν ἱστορίαν, ἣ ὁποία θὰ δείξῃ πόσον ἡ δύναμις τῶν χειρῶν καὶ ἐν γένει ἡ δύναμις ὅλων

τῶν μυῶν τοῦ σώματος δύναται νὰ εἶνε ὠφέλιμος.

Ἐπιβλητικὸς ἐβάρδιζεν ἐπὶ κεφαλῆς εἴκοσι ἀνδρῶν, καὶ ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ἕνα μικρὸν χεῖμαρρον, ὃ ὁποῖος ἐκ τῆς βροχῆς ἔρρεε πολὺ ταχὺ καὶ ὀρητικὸς καὶ εἶχε παρασύρει τὴν μικρὰν γέφυραν. Οἱ στρατιῶται εὐρέθησαν εἰς ἀμηχανίαν, διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ διέλθωσιν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην. Ὁ ὑπαξιωματικὸς παρατηρῶν τὴν κατάστασιν εἶπε: «Καὶ ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ διέλθωμεν, ἡ γυμναστικὴ θὰ μᾶς βοηθήσῃ». Καὶ ἀμέσως οἱ στρατιῶται τῇ διαταγῇ αὐ-

του ἔρριψαν ἐπιδεξίως πρὸς τὴν ἄλλην ὄχθην τοῦ χειμάρρου σχοινίον, φέρον εἰς τὸ ἄκρον κόμβον, καὶ κατώρθωσαν νὰ σφηνωθῇ οὗτος μεταξὺ δύο κλάδων δένδρου τινός. Τὸ σχοινίον τεταμένον ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην ἐχρησίμευεν ὡς γέφυρα. «Ἐμπρός — εἶπε τότε ὁ ὑπαξιωματικός, — ἐγὼ πρῶτος θὰ δοκιμάσω, ἂν τὸ σχοινίον εἶνε στερεόν». Καὶ ἀμέσως ἐκρεμάσθη ἀπὸ τὸ σχοινίον καὶ διὰ τῶν χειρῶν του

ἐπέρασεν εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην. Τότε οἱ στρατιῶται του ἐμιμήθησαν αὐτὸν καὶ μετ' ὀλίγον πάντες διέβησαν τοιοιτοτρόπως τὸν χειμάρρον.

Ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ γυμναστική εἶνε τὸ καλύτερον ἐξ ὅλων τῶν μαθημάτων καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀμελῶμεν. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἔλεγον. «Νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ».

Δημ. Ν. Κυριακὸς
Υἱὸς Ὁ. Ε.

ΜΙΚΡΟΙ ΗΡῶΕΣ

Ο ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

(Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν πολιορκίαν
τοῦ Ποστ-Ἀρθούρ ὑπὸ
René Gaëll)

ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ

— Μέσα ἐδῶ, ἐψιθύρισε ὁ τραυματίας δεικνύων τὸ στήθος του, ἔχω ἔγγραφα ἐπίσημα... Πάρε τα καὶ δώσε τα εἰς τὸν στρατηγόν... Εἶνε σχέδια... Θεέ μου! ὁ νοῦς μου σκοτίζεται... Δὲν βλέπω... Μητέρα!... Τὸ ἔγγραφο... Ρωσσία... Χαῖρε... .

Δύο-τρεῖς σπασμοὶ συνεκλόνησαν τὸ σῶμα τοῦ Ἰβάν καὶ τὰ σβυσμένα μάτια του ἐκλείσαν διὰ παντός.

Ὁ Νικόλαος ἐγονάτισε ἀπεκαλύφθη καὶ μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια ἐναπέθεσεν ἐν φίλημα εἰς τὸ μέτωπο τοῦ μικροῦ ἥρωος.

— Χαῖρε, Ἰβάν, ἐψιθύρισε, τὸ φίλημα αὐτὸ εἶναι ἐκ μέρους τῆς μητρὸς σου... Σε μακαρίζω διὰ τὸν ἔνδοξον θάνατόν σου!...

Ἐκυψεν, ἤνοιξε τὸ αἵματομένον χιτῶνιον τοῦ Ἰβάν καὶ ἐπῆρε τὰ ἔγγραφα. Ὑστερα μ' ἓνα τελευταῖον βλέμμα πρὸς τὸν νεκρὸν τὸν ἀπεχαιρέτησε καὶ ἔφυγε μὲ σπαραγμὸν ψυχῆς, ποῦ ἔφηνε τὸ πτώμα τοῦ συμπατριώτου ἕρμαιον τῶν ἔρπετων. Ἀλλὰ ὑψηλότερα καθήκοντα τὸν προσεκάλου, ἔπρεπε νὰ φύγῃ τὸ ταχύτερον, διότι ἡ Πατρις του ἐκινδύνευεν.

Μετὰ δύο ὥρων κοπιώδη πορείαν ἐφθασεν εἰς τὸ ρωσικὸν στρατόπεδον, ὅπου ὅμως κατὰ κακὴν του τύχην τὸν ἐξέλαβον ὡς κατάσκοπον καὶ τὸν ὑπεδέχθησαν κακὸν κακῶς.

— Νὰ τὸν σφάζουν ἀμέσως! διέταξεν ὁ ἀξιωματικός τῆς ὑπηρεσίας, διότι μοῦ φαίνεται ὑποπτός.

Ὁ Νικόλαος ἀτάραχος δὲν ἔλεγε λέξιν καὶ ἠνωρθώθη μὲ ἄφοδ ἀγέρωχον ἀναλογιζόμενος, ὅτι αὐτοὶ οἱ τινες τὸν ἐνόμιζον κατάσκοπον θάττον εὐγνώμονοῦσαν ἐντὸς ὀλίγου, ὅταν θὰ ἐβλεπαν τὰ ἔγγραφα.

Πράγματι οἱ στρατιῶται δὲν ἤργησαν νὰ εὔρουν τὸν φάκελλον ποῦ ἐκρυπτεν εἰς τὸ στήθος του. Ἀλλὰ, ὦ! τῆς δυστυχίας! ὁ πράκελος ἐμπεριείχεν αὐτὸ τὸ ἔγγραφο:

«Ἐντολὴ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἥλιου Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ὁ ἐπιφέρων ὀνόματι Καρανόφ, ὑπῆκοος Ρώσσοις, εἶνε ἐπιφορτισμένος

νά μεταβιβάξη διαταγὰς ἐν σχέσει μὲ τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ».

— Προδότῃ! — ἀνέκραξεν ὁ ἀξιωματικὸς — καλὰ σὲ ὑποπτεύθηκα ἐγώ.

— Δὲν εἶμαι προδότῃς, κύριε, ἀπήντησεν ὁ Νικόλας μὲ θαυμαστὴν ψυχραιμίαν· εἶμαι ὁ Ἀγγελοφόρος τοῦ Τσάρου καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξις.

Ἔβαλε τὸ χέρι του εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τσέπην του νὰ εὑρῇ τὸ ἔγγραφο πρὸς τὸν Κουροπάτκιν, ἀλλὰ ὠχρίασε θανασίμως καὶ ὀλίγου δεῖν νὰ ἐπίπτε. Τὸ ἔγγραφο, ποῦ τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῆ ὁ Στρατηγὸς Στέτσιλ δὲν ἦτο ἐκεῖ.

— Θεέ μου, ἀνέκραξε, — τὸ ἔγγραφο τοῦ Στρατηγοῦ...

— Δὲν τὸ εὕρισκεις εἴ; ἠρώτησεν ὁ ἀξιωματικὸς μὲ εἰρωνείαν. Φυσικά, θὰ σοῦ τὸ ἐπῆραν βέβαια. Ἔτσι λέτε ὅλοι σας ὅταν γὰς πιάσουν. Δέσπαστέ τον, διέταξε.

— Ἀλλὰ εἶμαι ἀθῶος! ἀνέκραξεν ὁ Νικόλας· ἔξαλλος ἀπὸ ἀγανάκτησιν, σὰς ὀρκίζομαι ὅτι εἶμαι ἀθῶος! Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ ποῦ ἤρατε μοῦ τὸ ἐμπιστεύθηκεν ἕνας ἐταίροθάνατος, ὁ Ἰβάν.

— Καλὰ, καλὸ, περιττὰ τὰ λόγια! διέκοψεν ὁ ἀξιωματικὸς καὶ χωρὶς περισσοτέρας ἐξηγήσεις διέταξε νὰ ὀδηγήσουν τὸν μικρὸν εἰς τὸ κρατητήριον, ἕως νὰ λάβῃ ἀνωτέρας διαταγὰς. Εἰς μιάτην διεμαρτύρητο ὁ Νικόλας, εἰς μιάτην διειπνεῖτο, ὅτι ἦτο ἀθῶος καὶ ὅτι πιθανὸν τὸ ἔγγραφο τοῦ Στρατηγοῦ Στέτσιλ νὰ τοῦ εἶχε κλαπῆ ὅταν εἶχε λιποθυμήσει, ἀλλὰ εἰς μιάτην οὐδεὶς τὸν ἤκουε καὶ ἀποφασισμένως νὰ ὑποταχθῆ εἰς τὴν τύχην του δὲν ἐπρόφερε πλέον λέξιν. «Τούλάχιστον, ἐσυλλο-

γίζετο, καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἀποθάνω ἄς δείξω ὅτι εἰζεύρω ν' ἀποθνήσκω γενναίως».

Ἐμεινεν εἰς τὸ κρατητήριον ὅλην τὴν νύκτα καὶ πρῶτῃ πρῶτῃ ἤλθεν ἡ διαταγή, ἥτις τὸν κατεδίκαζεν εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον.

— Σήκω, τοῦ ἐφώνηξεν ἕνας στρατιώτης καὶ καθὼς ἐσηκώθη τοῦ ἔδωσε τὰς χεῖρας ὀπισθεν καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς μίαν μικρὰν αὐλὴν, ὅπου διέκρινεν ἕναν ὑψηλὸν ζυγόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκρέματο ἕνα χονδρὸν σχοινίον. Πλησίον τοῦ ζυγοῦ, ἐπάνω εἰς μίαν ξυλίνην πινκαίδα κερρωμένην, ἦτο γραμμὴν ἡ αἰτία τῆς καταδίκης. «**Προδότῃς τῆς Ρωσσίας**».

Μόλις τοῦ ἐπέρασεν εἰς τὸν λαιμὸν τὴν θηλειάν ὁ Νικόλας ἐσήκωσε μὲ ὑπερηφάνειαν τὴν ξανθὴν κεφαλὴν του καὶ ἀνέκραξε τονίζων ἐκάστην λέξιν.

— Εἶμαι ἀθῶος! Ζήτω ἡ Ρωσσία!

Οἱ στρατιῶται ἔσυραν τὸ σχοινίον καὶ τὸ σῶμα τοῦ μικροῦ μάρτυρος ἐταλαντεύετο εἰς τὸ κενόν, ὅταν ἕνας ἀξιωματικὸς ὤρμησε τρέχων πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀγχόνης καὶ ξιφουλκήσας ἔκοψε τὸ σχοινίον μὲ ἐν δυνατὸν κτύπημα.

— Ἐπρόλοβι ἐν ἔγλημα! ἀνέκραξεν ὁ νεοελθὼν ἀξιωματικὸς καὶ μόλις ὁ Νικόλας συνῆλθε διηγήθη, ὅτι ἦτο ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Στέτσιλ νὰ προλάβῃ τὴν ἀδικὸν καταδίκην. Ἴδου τί εἶχε συμβῆ.

Ὁ μετῃμνησμένος ἀξιωματικὸς, τὸν ὁποῖον συνήτησαμεν ἄλλοτε καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε συλληφθῆ, εἶχε κατορθώσει νὰ διαφύγῃ καὶ παρακολουθήσας ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν Ἰβάν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν Νικόλαν τοὺς εἶχεν ἀφαιρέσει τὰ πολυτίμα ἔγγραφα καὶ τοῦ Ἰβάν μάλιστα τὸ εἶχεν ἀνταλλάξει μὲ τὸ διαβατήριον, τὸ ὁποῖον ὡς εἶδομεν ἐνοχοποίησε τὸν μικρὸν μας ἦρωα. Ἀλλὰ, ὁ κατάσκοπος συνελήφθη ἐκ νέου, τὰ ἔγγραφα ὅλα εὐρέθησαν ἐπάνω του καὶ παρεδόθησαν εἰς τὸν Στέτσιλ, ὁ ὁποῖος δὲν ἤργησε νὰ μαντεύῃ τὴν δυσχερῆ καὶ ἐπικίνδυνον θέσιν τοῦ Νικόλα Σουγιέφ. Ἐστειλεν ἀμέσως πολλοὺς ἀπεσταλμένους εἰς τοὺς διαφόρους σταθμοὺς καὶ εὐτυχῶς ὡς βλέπομεν εἰς ἐξ αὐτῶν ἐφθασεν ἐγκαίρως.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ Νικόλας, ὅστις ὀλίγου δεῖν θ' ἀπέθνησκεν ὡς ὁ ἔσχατος τῶν κακούργων, ἐζητωκραυγάζετο ἤδη παρ' ὅλων τῶν παρευστώτων καὶ ἐθαυμάζετο διὰ τὸ θάρρος μὲ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀντιμετωπίσει τὴν σκληρὰν αὐτὴν δοκιμασίαν.

Τὸ ἴδιον ἀπόγευμα ἐπιφορτισμένος μὲ τὰ ἔγγραφα τοῦ Στρατηγοῦ Στέτσιλ ἀνεχώρει διὰ τὸ Λιάο-Γιάνκ, ὅπως συνεχίσῃ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν του.

ΑΠΟ ΤΟ "ΧΑΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΑΣΟΣ"

Σώζονται εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην
(Ἄριθ. Φύλλου 3—4 σελ. 432)

ΥΣΤΑΤΗ ΤΙΜΗ

— Θέλω νὰ παρουσιάσω εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον, ἔλεγεν ὁ Νικόλας δύο ἡμέρας βραδύτερον μόλις ἔφθασεν εἰς Λιάο-Γιάν καὶ συνήντησε τὸν πρῶτον στρατιώτην.

Καὶ ὁ στρατιώτης τὸν ἐκύτταξε περίεργα καὶ τοῦ ἀπήντησε μὲ ὀλίγην δυσπιστίαν.

— Δὲν τὸν βλέπουν τόσο εὐκόλα τὸν Ἀρχιστράτηγον, φίλε μου.

— Εἶνε ἀνάγκη! ἐτόνισεν ὁ μικρὸς. Εἶμαι ἀγγελιαφόρος τοῦ Τσάρου.

— Σὺ ἀγγελιαφόρος τοῦ Τσάρου;

— Ναί, φέρνω ἔγγραφα ἀπὸ τὸ Πόρτ- Ἀρθούρ.

Καὶ καθὼς ὠμιλοῦσεν ὁ Νικόλας ἐκύτταξε τὸν νεαρὸν στρατιώτην, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ τοῦ πρόσωπῳ δὲν ἤρχησε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἦτο κόρη καὶ ὄχι ἄνδρας.

— Εἶσαι γενναῖο παιδί! ἀνέκραξε ὁ στρατιώτης μὲ θαυμασμόν.

— Καὶ σὺ, ἀπήντησεν ὁ Νικόλας, διότι εἶσαι γυναικὰ καὶ κατατάχῃς στρατιώτης.

Ὁ νεαρὸς στρατιώτης ἐκκοκίνισεν, ἀλλὰ δὲν ἀπήντησε μόνον ἔδειξεν εἰς τὸν μικρὸν μίαν σκηνὴν καὶ τοῦ εἶπε μὲ εὐγένειαν:

— Ἡ σκηνὴ ἐκεῖνη ποῦ βλέπεις εἶναι τὸ ἀρχιστρατηγεῖον καὶ ἐκεῖ θὰ εὔρῃς τὸν γενναῖον Κουρουπάτιν. Πήγαινε, ἀδελφέ μου, καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν.

— Εὐχαριστῶ, ἀδελφὴ μου, ὁ Θεὸς νὰ σὲ προστατεύῃ πάντα.

Μετὰ ἐνὸς τετάρτου πορείαν ἔφθασεν εἰς τὴν σκηνὴν ποῦ τοῦ εἶχεν ὑποδείξει καὶ ὀλίγον πρὶν πλησιάσῃ τὰ ἔσταμάτησεν ἕνας ἀξιωματικὸς καὶ τὸν ἠρώτησε τί ἠθελε.

Ἄφου ὁ Νικόλας ἐνεπιστεύθη τὸ μυστικὸν του καὶ ἔδειξε τὸ διαβατήριόν του ποῦ ἦτο ἐν τάξει ὠδηγήθη ἐνώπιον τοῦ ἀρχιστρατηγικοῦ Κουρουπάτιν, ὅστις τὸν ἐδέχθη μὲ τὰ συνήθεις εἰρηνικὸν του μειδιάμα καὶ τοῦ εἶπε μὲ πατρικὸν ἤρεμον ἦφος.

— Ἐρχεσαι ἀπὸ τὸ Πόρτ-Ἀρθούρ, μικρὲ μου!

— Μάλιστα, στρατηγέ μου, ἀπήντησεν ὁ Νικόλας τρέμων ἐκ συγκινήσεως.

(ἔπεται τὸ τέλος)

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον

Ἄρχεται δημοσιεύμενον τὸ περιπετειώδες καὶ πολλὰς ἐνδιαφέροντος προσκοπικὸν διήγημα

Ο ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ

Τοῦ Eduard Streeter

Τύποις Ἰω. Β. ΒΑΡΤΣΟΥ, Ἀθήναι ὁδὸς Πραξιτέλους ἀριθ. 21

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Ζῶναι δερμάτιναι ἐγχώριαι	Δρ.	5.—
Παντελόνια serge ἐγγ. κατασ. χονδρὰ	»	25.—
» χειμερινὰ Ἀγγλικά	»	14.—
Σουγιάδες	»	4.—
Μανδύλια χρωματιστὰ τρίγωνα	»	2.—
Θῆκαι πελέκειων.	»	2.—
Σάκκοι ράχως	»	16.—
Ἐποδήματα ἀπὸ 1/2—3	»	36.—
» » 3—5	»	39.—
» » 5—12	»	42.—
Συσκευὴ πλήρης ραπτικῆς	»	4.—
Σφαῖραι Plomber τὸ κυτίον.	»	10.—
Παντελόνια θερινὰ	»	11.—
Ἐγκόλιον Ἀρχηγῶ	»	1.—
» Προσκόπου Ἀ' τάξεως.	»	0.70
Καρδιά Προσκόπου	»	2.00
Ἡλιοθεραπεία	»	1.—
Συμπεριφορὰς	»	1.—
Σύστημα κατ' ἐνωμοτίας	»	0.50
Ζωὴ στὸ στρατόπεδο	»	0.80
Συμβουλὲς στοὺς Ἐφόρους καὶ Ἐπόπτας	»	0.80
Καταστατικά Π. Συνδέσμων	»	0,20
Πρότυπα Ὁ., Ε., καὶ Τ.Π.Σ. ἡ δεκάς	»	1.—
Ἐκθεσις Προσκοπικῆς ἐργασίας Δυτ. Μακεδονίας, ὑπο τοῦ Τ. Ε. Δ. Μακεδονίας	»	0.40
Τί εἶνε «Προσκοπισμός»	»	0.25
Ἀσκήσεις Πεζ. Γυμνασίων	»	0.50
Ὁδηγίαι δι' Ἀρχηγούς	»	0.50
Γνώσεις Δοκίμου	»	0.10
Ἐφρασμα χαλκὶ θερινὸν ἢ ὑάδα	»	4.40
» » » τὸ μέτρον	»	4.—

ΣΗΜ. Παρακκλοῦνται οἱ παραγγέλλοντες νὰ γράφουν ἅπ' ἐὺθελιας πρὸς τὴν ἀποθήκην ἔχοντες ἔγκρισιν τοῦ Ἀρχηγῶ καὶ Τ. Ε. μὲ καθρογραμμένην ὑπογραφήν, στέλλοντες συγχρόνως καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰδῶν. Τὰ ταχυδρομικά καὶ οἱ ναῦλοι βαρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.

Ἄρθρον 7 Κανονισμοῦ. Ὁ εἰς τοὺς Προσκόπους πωλούμενος ἱματισμὸς καὶ ἐξάρτησις ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ Σῶμα. Ἄρα τῇ παραιτήσει ἢ διαγραφῇ αὐτῶν ἀπαίλουσι νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν κατοχὴν των εὐρισκόμενα Προσκοπικά εἶδη, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως.

Τὰ εἶδη ταῦτα ἀντιμῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποθήκης ἀναλόγως τῆς φθορᾶς, τῆν ὑπέστησαν, καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν καταβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸν Πρόσκοπον.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἢ δωρεὰ Προσκοπικῶν εἰδῶν εἰς ἀνομήποτε πρόσωπον μὴ ἀνήκον εἰς τὸ Σῶμα. Οἱ Ἀρχηγοί, Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐφοροὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης ὁ δὲ Διευθυντὴς θὰ ἀπαίτη τὴν ἀυστηροτάτην τιμωρίαν παντὸς παραβάτου, ἐπιζητηῶν δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν διὰ τοῦ Νόμου καταδωξὴν αὐτοῦ.